

12 DECEMBRIE

**EGKOMIA
SF. IERARH
SPIRIDON
AL
TRIMITUNDEI
CIPRULUI**

EGKOMIER-GR



www.byzarticon.gr

ΕΓΚΩΜΙΑ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ
ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ
ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ

ΕΝ Τῆ ΑΡΧῆ ΤΗΣ ΑΓΡΥΠΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΝΗΜΗΣ ΑΥΤΟΥ, ΚΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΛΙΤΑΙΣ
ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΓΙΟΥ.

ΣΤΑΣΙΣ Α΄.

ΠΡΟΣ ΤΟ· Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ.

Μακαρίζομέν σε, Ἱεράρχα Χριστοῦ, τῆς Κερκύρας ὡ Σπυρίδων τὸ καύχημα, καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σου ταφήν.

Μακαρίζομέν σε, καθορῶντες τρανῶς, ὡσπερ ζῶντά σε τῷ θείῳ Λειψάνῳ σου, ἐξ οὗ βρύει τῶν θαυμάτων ἡ πληθύς.

Ἡ ἀκροστιχίς κατ' Ἀλφάβητον.

Απνους οὐχ ὑπάρχεις, ὁ χερσὶ τοῦ Θεοῦ, τὴν ψυχὴν σου ἀναθήσας θεσπέσιε, ἀλλὰ ζῆς χοροῖς Μακάρων καὶ σκηναῖς.

Βαίνεις παραδόξως, πρὸς τὸν ἄνω χορόν, καὶ τὰ τάγματα Ἀγγέλων προσδέχεται, σοῦ τὴν θείαν καὶ ἀμώμητον ψυχὴν.

Γῆ, καὶ πόλος, ἄστρα, καὶ στοιχεῖα ὁμοῦ, ἡ σελήνη, καὶ ὁ ἥλιος σήμερον, ἄνδρες, Ἀγγελοὶ αἰνοῦσί σε Σοφέ.

Δός μοι τῶ σῶ δούλω τῶν χαρίτων τῶν σῶν, τὰς ψεκάδας ὅπως ἄσω τὰ θαύματα, κατ' ἀξίαν ἃ ἐποίησας εὐχῆ.

Ἔχει τὸ σὸν Σῶμα, ὡς κειμήλιον γῆ, τῆς Κερκύρας ἢ πολύφημος Πάνσοφε, δι' οὗ σῴζεται πασῶν ἐξ ἀναγκῶν.

Ζῆς θεῖε Σπυρίδων, εἰ καὶ ἄπνους δοκεῖς οὐδενὸς γὰρ ἐνδεές σου τὸ Λεῖψανον, εἰμὶ μόνον τοῦ λαλῆσαι ζωηρῶς.

Ἡμβλυνας Τρισμάκαρ, τῶν ἀθέων ἐχθρῶν, ἐν Συνόδῳ τὰ κεντρώδη ληρήματα, τὴν Τριάδα παραστήσας προφανῶς.

Θεῖα σου σοφία, οὐ σοφία φθαρτοῦ, τοῦ παράφρονος Ἀρείου ἀπήλεγξας, φλυαρίας καὶ κατήσχυνας αὐτόν.

Ἴθυνας τὸ βέλος, πρὸς καρδίαν ἐχθρῶν, καὶ κατέβαλες αὐτούς, καὶ τὸ τρόπαιον, ἐν Συνόδῳ ἐπανέθηκας πιστοῖς.

Κάτω ὑποκύψας, Κεραμίδα ἐκ γῆς, ἐπανείληφας δι' ἧς τὸ Τρισήλιον, φῶς ἀνέδειξας Θεότητος μιᾶς.

Λίαν ἐν παλάμῃ, σφίγξας θεῖε φωστήρ, Κεραμίδα πῦρ καὶ ὕδωρ ἅμα καὶ γῆν, διεχώρισας, Τριάδα φανερῶν.

Μόνη σου δεήσει, οὐρανόθεν ἐν γῆ, ὑετὸν Σπυρίδων θεῖε κατήγαγες, καὶ ἐκόρεσας διψῶσαν πᾶσαν γῆν.

Νάματα διψώση, σὺ κατάγεις ἐν γῆ, καὶ τὰ
πλήθη τῶν ὑδάτων κωλύεις σὺ, παρῤῥησία, ἦν
σὺ ἔχεις πρὸς Θεόν.

Ξένως ἐνηλλάξω, εἰς χρυσίον λαμπρόν, σὺ τὸν
Ὅφιν ἀλλὰ πάλιν ἐποίησας, εἶναι ὄφιν τὸν
χρυσοῦν ὡς καὶ πρὸ τοῦ.

Ὅμβρους τῆ ἀὐχμῶδει, σὺ κατήγαγες γῆ, ὡς
Ἡλίας ὁ Θεσβίτης Θεσπέσιε, καὶ ἐθαύμασε
βροτῶν πᾶσα πληθύς.

Πάσας ἀποθήκας, σὺ καθεῖλες Σοφέ, τῶν σιτο-
καπήλων τότε καὶ ἔλυσας, ψυχολέτηρα καὶ
κάκιστον λιμόν.

Ῥεύματα ῥοώδη, ὡς Ἡλίας ποτέ, Ἐλισσαῖος,
Ἰησοῦς τε ὁ τοῦ Ναυῆ, λόγῳ ἔστησας Σπυ-
ρίδων ἐν τῷ σῶ.

Σῶσαι θέλων Πάτερ, ἐκ λιμοῦ τὸν Λαόν, ἀπο-
θήκας, οὐ ὁ σῖτος, κατέρραξας, καὶ ἀπέλαβον
οἱ χρῆζοντες αὐτοῦ.

Τάφος σου ὁ θεῖος, οὐ κατέχει νεκρόν, ὀδωδό-
τα, ἀλλὰ ζῶντα καὶ τέρατα, καθ' ἐκάστην ἐκ-
τελοῦντα προφανῶς.

Ὑδραν πολλὰς κάρας, ἔχουσιν τῶν κακῶν, καὶ
ἀθέων θεῖε Μύστα αἰρέσεων, ἐν τῷ μέσῳ τῆς
Συνόδου ἐξολεῖς.

Φрукτωροῦσι Πάτερ, ἐν τῷ Κόσμῳ τὰ σά, τερα-
τώδη καὶ ξενάκουστα θαύματα, καὶ θαμβοῦ-
σιν Ἱεράρχα πάντα νοῦν.

Χαίρουσι τὰ στίφη, τῶν Ἀγγέλων σοφέ, καὶ Ἀ-
γίων, καὶ Μαρτύρων, Δικαίων τε, συνοικοῦντά
σε νῦν ἔχοντα αὐτοῖς.

Ψάλλομεν ἐν πίστει, ἀσιγήτοις φωναῖς, καὶ τα-
χέως τὰς αἰτήσεις λαμβάνομεν τῶν θαυμά-
των γὰρ ὑπάρχεις ἡ πηγὴ.

ᾠφθης ᾧ Σπυρίδων, Ἄγγελος ἐπὶ γῆς· ὅθεν νῦν ἐν Οὐρανοῖς εὐφραϊνόμενος, σὺν Ἄγγελοις καὶ Ἁγίοις κατοικεῖς.

Δόξα.

Προσκυνοῦμεν πάντες, τὴν Τριάδα πιστοί, τὴν Ἁγίαν τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον ὁμοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μῆτερ καὶ Παρθένε, προστασία πιστῶν, τὸν Θεάνθρωπον Υἱόν σου ἰκέτευε, ὅπως λύσιν ἀποδῶ μοι τῶν παθῶν.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

Μακαρίζομέν σε, Ἱεράρχα Χριστοῦ, τῆς Κερκύρας ᾧ Σπυρίδων τὸ καύχημα, καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σου ταφήν.

ΣΤΑΣΙΣ Β΄.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙ.

Ἄειον ἐστί, μακαρίζειν σε τὸν Ἱεράρχην, Τριμυθοῦντος τὸν Θεῖον Σπυρίδωνα, καὶ Κερκύρας ἀντιλήπτορα θερμόν.

Ἄξιον ἐστί, τὸν Σπυρίδωνα νῦν ἐξυμνήσαι· Ἄγγελον ὡς ὄντα ἐπίγειον, καὶ Οὐράνιον βροτὸν ὑπερφυῶς.

Ἡ Ἀκροστιχὶς κατ' Ἀλφάβητον.

Ἄπαντες πιστοί, προσενέγκωμεν τῷ Ἱεράρχῃ, ὕμνους καὶ ᾠδὰς νῦν χρεωστικῶς, τὰ παράδοξα κηρύττοντες αὐτοῦ.

Βλέποντες τὸ σόν, ἀξιάγαστε Θεῖε Σπυρίδων, Λείψανον ὀρωμέν σε προφανῶς, ὡσπερ ζῶντα, καὶ λαλοῦντα μεθ' ἡμῶν.

Γεῦσιν ἦν τρυφᾶς, Ἱερώτατε ἐν οὐρανίαις, νῦν χοροστασίαις πάντας ἡμᾶς, ἀπολαῦσαι σαῖς ἀξίωσον εὐχαῖς.

Δέλεαρ σοφόν, προσενήνοχας ταῖς διδαχαῖς σου, ὅτε τοῦ Ἀρείου τὸ ἄθεον, ἐστηλίτευσας ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

Ἐλυσας παθῶν, Κωνταντίου Πάτερ ἀλγηδόνας, καὶ ὑγείαν τούτῳ ἐπόρισας, παραχρῆμα εἰς αὐτὸν θαυματουργῶν.

Ζῶσαν παριστᾶς, τὴν Εἰρήνην, καὶ αὐτὴν ἠρώτας, παρακαταθήκην ποῦ ἔθηκας; καὶ ὡς ζῶσα ἀπεκρίνατο ποῦ ἦν.

Ἦκουσε φωνῆς, ὁ νεκρὸς Υἱὸς ἀπὸ τοῦ ἄδου, καὶ πεισθεὶς εὐθύς τῷ σῶ ῥήματι, ἐξανέστη ὡσπερ ζῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

Θάνατος ἐν σοί, οὐ κατίσχυσεν ᾧ Ἱεράρχα, ζῆ γὰρ ἡ ψυχὴ σου ἐν Οὐρανῷ, καὶ τὸ Σῶμά σου ἐστί ζῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἰθυνας καλῶς, τὸ σὸν ποίμνιον Ἱερομύστα, ὁ-
θεν τῷ Θεῷ παριστάμενος, δεῦρο, ἤκουσας
ὦ δοῦλε ἀγαθέ.

Καύματι εὐχὴν, ὁ Διάκονος κενοδοξία, πράξας
ἀφωνία κολάζεται, ἀλλὰ σὺ αὐτὸν ἰάσω
θαυμαστῶς.

Λύων τῶν παθῶν, ἀσθενήματα Ἱερομύστα, πᾶ-
σι τὰς ἰάσεις ἀπένειμας, ἀφθονώτατα ἐν πᾶ-
σι γενεᾷ.

Μάρτυρας πιστούς, ἐν ταῖς θείαις σου Μυστα-
γωγίαις, ἔσχες τοὺς Ἀγγέλους ἐξ οὐρανοῦ,
λειτουργοῦντάς σοι Σπυρίδων εὐλαβῶς.

Νέμεις τὸν κριόν, τοῖς συλήσασι τὸ ποίμνιόν
σου, καὶ ἀορασίᾳ τυφλώττοντας, ἠλευθερώ-
σας τοῦ πάθους τοῦ δεινοῦ.

Ξόανα κωφά, καὶ ἀναίσθητα σοφὲ εἰδώλων, κα-
τὰ γῆς εὐδήλως κατέρριψας, καὶ ἐκήρυξας
Τριάδα τὴν σεπτὴν.

Ὅπως ἐκ παθῶν, ἀπολαύσωμεν ἐλευθερίαν, τῆ
σῆ νῦν προστρέχομεν Λάρνακι, ἀξιάγαστε
Σπυρίδων οἱ πιστοί.

Πᾶσιν εὐμενῶς, ἐξαπόστειλον Θεῖε Σπυρί-
δων, τὰς αἰτήσεις πίστει γεραίρουσι, τὴν
πανέορτόν σου μνήμην καὶ σεπτὴν.

Ῥῦσαι σαῖς εὐχαῖς, τοὺς προστρέχοντας τῷ σῷ
Τεμένει, καὶ παρὰ τοῦ θείου Λειψάνου σου,
αἰτουμένους τὰ ἰάματα πιστῶς.

Σῶσον ἱεραῖς, καὶ ἐλέησον σαῖς μεσιτείαις,
τὸν πιστὸν λαὸν τὸν προστρέχοντα, τῷ Λει-
ψάνῳ σου Σπυρίδων τῷ σεπτῷ.

Τεῖχος βοηθόν, καταφύγιον καὶ προστασίαν,
Κερκυραῖοι πάντες σε ἔχοντες, σοὶ προστρέ-
χομεν ἐν θλίψεσι δεινῶν.

Ἵψαλον δεινήν, καὶ παράνομον κακοδοξίαν,
θεία σου σοφία ἐδίωξας, τοῦ Ἀρείου Ἱεράρ-
χα θαυμαστέ.

φάνηθι κἄμοί, ταχινὸς Θεσπέσιε Προστάτης,
καὶ πυρὸς παθῶν με ἐξάρπασον, ψυχοφθό-
ρων, καὶ δολίων τῶν χειρῶν.

Χάριτας Χριστός, ἀμειβόμενος τὰς ἀρετάς σου,
σοὶ πολυτελεῖς ἐχαρίσατο, σὲ θανόντα γὰρ
ὡς ζῶντα συντηρεῖ.

Ψέλλισμα τοῦμόν, Ἱεράρχα δέχου προσφερό-
μένόν σοι, τοῦ ἁμαρτωλοῦ, πάντων τε πιστῶν,
προστρεχόντων τῷ Τεμένει σου Σοφέ.

Ῥκησας αὐλαῖς, Οὐρανῶν πανένδοξε Σπυ-
ρίδων, καὶ Ἱεραρχῶν θεῖος ὄμιλος, σὲ
προσδέχεται χορῶ τῷ ἑαυτοῦ.

Δόξα.

Σὲ Τριάς Ἄγνη, καὶ Ὑπέρθεε, δοξολογοῦμεν,
ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις Σπυρίδωνος, τοὺς
πιστεύοντας εἰς Σὲ πανευσεβῶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάνσεμνε Θεόν, ἢ κυήσασα Παρθενομητορ,
ὑπὲρ τῶν σῶν δούλων ἰκέτευε, σὲ τιμώντων καὶ
ὄν ἔτεκες Υἱόν.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

Αξιόν ἐστι, μακαρίζειν σε τὸν Ἱεράρχην, Τρι-
μυθοῦντος Θεῖον Σπυρίδωνα, καὶ Κερκύρας
ἀντιλήπτου θεομόν.

ΣΤΑΣΙΣ Γ΄.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΙ ΓΕΝΕΑΙ ΠΑΣΑΙ.

Αί γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε τὸν Θεῖον Ἱεράρχην.

Αί γενεαὶ πᾶσαι, σὲ μακαριουῦμεν, Σπυρίδωνα τὸν μέγαν.

Ἡ Ἀκροστιχὶς κατ' Ἀλφάβητον.

Αρειον καθεῖλες, ἐν μέσῳ τῆς Συνόδου, σαῖς διδαχαῖς Θεόπτα.

Βλέπεις τὴν Τριάδα, ἣν ἐν τῇ Συνόδῳ, ἐκήρυξας Θεόφρον.

Γῆ σε νῦν κατέχει, καὶ Θεῖος κόσμος Μύστα, καὶ θεῖε Ἱεράρχα.

Δύναμις σοῦ λόγου, τὴν νεκρὰν ὡς ζῶσαν, ἔδειξε παραδόξως.

Ἔδειξεν Εἰρήνη, τὴν παρακαταθήκην, ποῦ ἦν καίπερ ἦν ἄπνους.

Ζῶσαν ὡς ἡρώτας, τεθνηκυῖαν Μάκαρ, ποῦ ἦν ἡ καταθήκη.

Ἦκουσε φωνῆς σου, ἐν ἄδου ἡ Εἰρήνη, κάκειθεν ἀπεκρίθη.

Θεόφροني φωνῆ σου, τὸν ἄρπαγα ἠλέγξω, αἰγὸς καὶ πλεονέκτην.

Ἰσχύς ἡμῶν ὑπάρχεις, καὶ κατ' ἐχθρῶν προστατῆς, θαυματουργὲ Σπυρίδων.

Κύματα κατέσχεσ, τῶν ποταμῶν Τρισμάκαρ,
μόνῳ τῷ φθέγματί σου.

Λύεις ἄφωνίαν, σὺ τοῦ κενοδόξου, Σπυρίδων
Διακόνου.

Μέλος τῶν Ἀγγέλων, ὅτε ἱερούργεις, ἤκούετο
Τρισμάκαρ.

Νέμεις τὰς ἰάσεις, παντοδαπέσι νόσοις, θαυ-
ματουργῆ Σπυρίδων.

Ξένως σοι ὑπουργοῦσιν, οἱ τῶν Ἀγγέλων δῆ-
μοι, ἐν κόσμοις οὐρανίοις.

Ὅμβρους ἐν αὐχμῶδει, γῆ κατάγεις Πάτερ, ἐξ
οὐρανοῦ σοῖς λόγοις.

Πῶς σε ἀνυμνήσω, Σπυρίδων κατ' ἀξίαν, ὄν
Ἄγγελοι ὑμνοῦσι;

Ῥήσεις σου αἱ θεῖαι, Ἀρείου τὰς ἀθέους, ἤμ-
βλυναν φληναφίας.

Σῶμά σου κατέχει, ὡς θησαυρὸν καὶ πλοῦτον,
ἢ Κερκυραίων Πόλις.

Τυφλοῦ σὺ ἐξ Ἑώας, ὠμμάτωσας τὰς κόρας,
Σπυρίδων παραδόξως.

Ὑπὸ τῶν πολλῶν μου, ἁμαρτιῶν προστρέχω,
τῇ σκέπῃ σου τῇ Θεῖα.

Φίλος ὢν Κυρίου, ἐφύλαξας Κερκύραν, ἐπιδρο-
μῆς βαρβάρων.

Χάριν σοι Τρισμάκαρ, οἱ διὰ σοῦ σωθέντες, νέ-
μομεν κατὰ χρέος.

Ψάλλομεν προθύμως, τὰς εὐχαριστηρίους, ᾠ-
δάς σοι Ἱεράρχα.

Ὡφθης θερμὸς ρύστης, ἡμῶν ἐκ πάσης βλά-
βης, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων.

Δόξα.

Τρισήλιε Θεέ μου, διὰ τοῦ Ἱεράρχου, δός μοι
πταισμάτων λύσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μῆτερ Θεοτόκε, Σπυρίδωνος, πρεσβεί-
αις, βοήθεια γενοῦ μοι.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὸν Θεῖον
Ἱεράρχην.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Εἰς ᾠχὸν πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με Σπυρίδωνα
ὕμνησαι.

Τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ χοροὶ τῶν ἀν-
θρώπων θαμβηθέντες βοῶσι· τοῦ θανάτου τὴν
ἰσχὺν ὁ Σπυρίδων καθεῖλε· καὶ γὰρ ἐν τάφῳ
ἐνεργεῖ τὰ θαύματα, καίπερ τεθνηκῶς δέ, ζῆ
ὡς ἀθάνατος.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με Σπυρίδωνα
ὕμνησαι.

Τι δακρύων, ὄχετούς προχέετε, οἱ πιστοὶ πρὸς Ἱεράρχην; Οὐρανόθεν ἐν χοροῖς οἱ Ἄγγελοι, νῦν προσφθέγγονται τοῖς Κερκυραίοις· ἴδετε ἡμεῖς αὐτὸν νῦν καὶ ἤσθητε, ὡσπερ ζῶν μὲν γὰρ ὁράται ἐν λάρνακι.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με Σπυρίδωνα ὑμνήσαι.

Λίαν θερμῶς, ὁ Σπυρίδων ἔδραμε, πρὸς τὴν Σύνοδον τὴν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἐπέστη εὐθαρσῶς, πρὸς Ἄρειον καὶ εἶπε· μύθων ὁ καιρὸς, πέπαυται, ὦ ἄθεε, τὴν Τριάδα δὲ ὡς ἡμεῖς νῦν πίστευε.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με Σπυρίδωνα ὑμνήσαι.

Μυροθήκη Λειψάνου, ὑπὲρ νάρδον Σπυρίδων, σοῦ θεσπέσιε Πάτερ, εὐωδιάζει. Ἄγγελοι γὰρ ἀφανῶς αὐτῷ ὑπουργοῦσι. Τὶ οὖν ὡς νεκρὸν τὸν ζῶντα νομίζομεν; Οὐ νεκρὸς γὰρ, ἀλλὰ ζῶν ἡμῖν δείκνυται.

Δόξα.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ ἀχρόνως τὸν Λόγον, ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντα, καὶ Παράκλητον Θεῖον ἐκ Πατρὸς προελθόντα· καὶ σὺν τοῖς Ἄγ-

γέλοις βοῶμεν· "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ
Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην γαστρί σου, Ἄειπάρθενε κόρη, τὸν
Υἱὸν καὶ Θεὸν σου συλλαβοῦσα ἀφράστως, καὶ
κυήσασα μόνη, ρεύσαντας ἡμᾶς ἴθυνον πρὸς
τὴν ζωὴν, μεσιτεῖαις ταῖς σαῖς πρὸς Θεὸν καὶ
ἄνθρωπον.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεός.